Broj : S1 3 U 033343 19 U
Sarajevo, 16.4.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Davora Žilića, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Lalović i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca: IZGRADNJA TOJAGA d.o.o. Mostar, ulica Bišće Polje bb, kojeg zastupa Sanel NeziriĆ, advokat iz Sarajeva, ulica Obala Kulina Bana broj 6, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-1651-14/19 od 1.8.2019. godine, tužene Kancelarije za razmatranje žalbi, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 16.4.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog broj: JN2-01-07-1-1651-14/19 od 1.8.2019. godine uvažena je žalba ponuđača „ITC" d.o.o ZENICA, izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 01-14-2301/18-11 od 7.12.2018. godine, u postupku javne nabavke radova: „Nastavak izgradnje KPZ zatvorenog i poluotvorenog tipa u Mostaru", te poništena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača i predmet vraćen ugovornom roganu na ponovni postupak, te je utvrđeno da će se povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM izvršiti na osnovu posenog rješenja.

Tužilac je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. Tužbu zasniva na navodima da je tuženi iz utvrđenih činjenica izveo pogrešan zaključak, a dao je nejasne i nepotpune razloge što je za posljedicu imalo i povredu pravila postupka. Smatra da je obrazloženje osporenog rješenja nejasno, posebno u dijelu koji se odnosi na institut bankarske garancije, te pojašnjava da je ugovorni organ pravilno zaključio, da je tužilac dostavio valjanu bankovnu garanciju, u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH, pa su nejasni razlozi iz kojih je tuženi ponovno raspravaljao činjenice koje se odnose na bankarsku garanciju. Kako obrazloženje osporenog rješenja ne daje valjane razloge za poništenje, iz sadržaja se ne može ni zaključiti da li je žalba osnovana ili nije, zbog

čega je izreka osporenog akta u suprotnosti sa datim razlozima. Iz navedenih razloga tužilac predlaže da sud tužbu uvaži, rješenje poništi i predmet vrati na ponovni postupak, a tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u opredijeljenom iznosu.

Tuženi i zainteresovana strana ITC doo Zenica su u odgovoru na tužbu predložili da se tužba odbije kao neosnovana, ostajući kod razloga osporenog akta.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Kazneno popravni zavod poluotvorenog tipa Mostar proveo postupak javne nabavke: „nastavaka izgradnje KPZ zatvorenog i poluotvorenog tipa u Mostaru", te je nakon provedenog postupka, kao najpovoljnijei ponuđač, izabrana ponuda koju je dostavio tužilac u ovoj pravnoj stvari. Žalba izjavljena od ponuđača ITC doo Zenica je uvažena osporenom rješenjem, poništena je odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, a predmet vraćen na ponovni postupak. Tužena je ovako odlučila, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključila da je odluka ugovornog organa manjkava, s obzirom da nisu pravilno utvrđene sve činjenice u pogledu ispunjenosti uslova ponude koje se odnose na bankarsku garanciju i neprirodno nisku cijenu, te je naložila ponovno provođenje radnji postupka te donošenje ispravne i zakonite odluke.

Po ocjeni ovog sudskog vijeća, osporeni zaključak je donesen pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilno utvđenog činjeničnog stanja.

Sistem javnih nabavki uređen je Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14), a pitanje neprirodno niske cijene je uređeno odredbama člana 66. Prema stavu 1. navedenog člana, ugovorni organ ovlašten je da zatraži pismeno pojašnjenje ponude, ako ocijeni da je ponuđena cijena neprirodno niska, a ako ponuđač ugovornom organu ne ponudi osnovano obrazloženje, koje može, između ostalog, sadržavati i poređenje s cijenama na tržištu, ugovorni organ će odbaciti ponudu. Ponuđač je dužan pismeno dostaviti detaljne informacije o relevantnim sastavnim elementima ponude, uključujući elemente cijene, odnosno razloge ponuđene cijene, što je detaljno uređeno doredbom iz stava2. navedenog člana. Na osnovu člana 17. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda („Službeni glasnik BiH" broj: 91/14) ugovorni organ će obavezno od ponuđača tražiti objašnjenje cijene ponude koju smatra neprirodno niskom, ako su ispunjeni sljedeći uslovi: cijena ponude je za više od 50% niža od prosječne cijene preostalih prihvatljivih ponuda, cijena ponude je za više od 20% niža od cijene drugorangirane prihvatljive ponude, ili su primljene najmanje tri prihvatljive ponude. Ugovorni organ može od ponuđača zatražiti objašnjenje cijene ponude, ako smatra da je ona neprirodno niska i iz drugih razloga navedenih u članu 66. Zakona.

Uvidom u spise predmeta koji su dostavljeni ovom sudu, odnosno u obrazloženje neprirodno niske cijene koje je dostavio tužilac, može se utvrditi da je tužilac dostavio obimno pojašnjenje neprirodno niske cijene, na više stranica, ali koje

se u suštini svode na navod da „predmetne radove mogu izvršiti u cjelosti sa postavljenim zahtjevima, a prema ponuđenim cijenama, te da su cijene koje su ponudili standardne tržišne cijene kojima izvode građevinske radove". Uz pojašnjenje tužilac dostavlja ponude svojih dobavaljača, pri čemu samo za pojedine stavke navodi kalkulaciju cijena, dok u preostalim stavkama navodi samo cijene materijala po ponudi bez identifikacije i osvrta na sastavne elemente i kalkulacije cijene ili troškovi ugradnje materijala, također bez opisa i bez detaljne specifikacije cijena. Dakle, navedno obrazložene iako obimno po formi, ipak ne sadrži zahtjeveno zakonsko obrazloženje o pojašnjavanju svoje cijene zasnovano na jasnim i konkretnim okolnostima kako to nalaže član 66. stav Zakona.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe i podatke u spisu predmeta, ovo vijeće je ocijenilo da je tužena pravilno utvrdila da, u odnosu na neprirodnu nisku cijenu predmetne ponude, ugovorni organ nije pravilno utvrdio sve činjenice i nije otklonio dilemu u odnosu na predloženo pojašenjenje, odnosno da postoji propust ugovornog organa da jasno i u skladu sa zakonskim odredbama razmotri dostavljeno pojašnjenje, zbog čega, tužena pravilno cijeni da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Ovakav stav prihvata i ovo sudsko vijeće, jer nalazi da uslovi propisani Zakonom o javnim nabavkama i pratećim propisima, a zatim i tenderskom dokumentacijom obavezuju ne samo ponuđače, nego i ugovorni organ. Ako postoji neka nejasnoća u odnosu na dostavljenu ponudu, na ugovornom organu je da dileme otkloni.

Nadalje, u predmetnoj stvari kao sporna se pojavila i vrijednost dostavljene bankarske garancije.

Član 61. Zakona o javnim nabavakama propisuje mogućnost da ugovorni organ zahtijeva dvije vrste garancija za svoju ponudu: prva, garancija za ozbiljnost ponude koja ima za cilj zaštitu ugovornog organa u slučaju da ponuđač odustane od svoje ponude u roku važenja ponude i druga, garancija za uredno izvršenje ugovora, u slučaju da ponuđač kojem je dodijeljen ugovor ne izvršava svoje obaveze iz ugovora ili ih neuredno izvršava. Stavom 3. ovog člana, propisano je da garancija za ozbiljnost ponude neće preći 1,5% procijenjene vrijednosti ugovora, a da grupa ponuđača dostavlja garanciju koja odgovara traženom iznosu bez obzira da li je dostavlja jedan član, više ili svi članovi grupe ponuđača, dok stav 5. istog člana propisuje da ugovorni organ ne može odbaciti garanciju za ozbiljnost ponude ili garanciju za uredno izvršenje ugovora na osnovu činjenice da garancija nije izdata u Bosni i Hercegovini, pod uslovom da garancija za ozbiljnost ponude i garancija za uredno izvršenje ugovora ispunjavaju uslove postavljene u tenderskoj dokumentaciji.

Tačkom 40.1. tenderske dokumentacije, koja se odnosi na uslove za učešće u postupku javne nabavke, propisuje obavezu dostavljanja bankarske garancije za ozbiljnost ponude u iznosu od 1,5 % od ukupne cijene ponude ponuđača, bez PDV-a. Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je tužilac na strani 2. ponude dostavio garanaciju za ozbiljnost ponude na iznos od 43.500,00 KM, te da ukupna vrijednost tužiočeve ponude iznosi 1.994.375,94 KM. Dakle, u odnosu na cijenu ponude tužilac je dostavio bankarsku garanciju u većoj vrijednosti nego što je to traženo tenderskom dokumentacijom. Nesporno je da je dostavljena bankarska garancija formalno ispravna, te da dostavljanje bankarske garancije na veću vrijednost od tražene formalno nije predviđeno kao razlog za odbacivanje ponude, zbog čega i svi prigovori, pa i nalaz tuženog organa ne mogu biti od uticaja na valjanost ponude.

Imajući u vidu da je drugostepnim aktom ocijenjen kao osnovan žalbeni prigovor koji se odnosi na neprirodno nisku cijenu i da ovakav stav podržava i ovaj sud, cijeneći da pitanje bankarske garancije ne bi bilo od uticaja ni u ponovnom postupku u odnosu na prihvatanje ponude kao kvalifikovane (ponuda je prihvaćena) nego bi, eventualno, uticalo samo na efikasnost postupka, ovaj sud je, nalazeći da je u predmetnoj stvari činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno i da primjena materijalnog propisa nije bila od uticaja na zakonitost osporenog akta, te kako nije bilo povreda pravila postupka, sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Davor Žilić

Tačnost prepisa ovjerava i potvrđuje
Ovlašteni službenik Suda